

ԺԱՆ ԿՈԿՏՈՐ

ԶԱՅՆ ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ

(պիես ընկ գործող անձի համար)

Հեղինակը սիրում է փորձեր անել: Նա մի սովորույթի գերի է. տեսնելով, որ մի բան է արել, հարցնում է ինքն իրեն, թե ուրիշ ինչ է ուզում անել: Այս սովորույթը գուցե այնքան էլ բարդ չէ, ինչպես թվում է առաջին հայացքից:

Մի բանի շարժառիթներ նրան դրդել են գրելու այս պիեսը:

ա) Գաղտնախորհուրդ շարժառիթները, որոնք ստիպում են գրել, հակառակ ամբողջ խորունկ ծուլությանը, որ այդ պահին հրաժարվում է հնազանդվել և, անկասկած, մի անակընկալ հեռախոսային խոսակցության հուշը, ձայնի երանգի ծանրակշիռ նորօրինակությունը, լուրջան հավիտենականությունը:

բ) Մեղադրում են, նրա երեսովն են տալիս, թե շատ է օգտվում զանազան հնարքներից, շատ է բարդացնում իր պիեսները՝ մեքենայացնելով բեմը, թե չափից ավելին է ակընկալում միզանցեմից: Ուստի և հեղինակը գերադասում է դիմել ավելի պարզին. մի գործողություն, մի սենյակ, մի գործող անձ, սեր և ժամանակակից պիեսների մի ծանոթ մասունք՝ հեռախոս:

գ) Ռեալիստական թատրոնը կյանքին այնքան է մոտիկ, որքան Գեղեցիկ Արվեստների սրահի կտավները բնությանը: Պետք է նկարել մի մատած կին, ոչ թե մի ստույգ, որոշակի կին². հինար կամ խելոք, այլ մի անհայտ-անանուն կին: Խուսափել խոսքի փալլից, փոխադարձաբար ճշգրիտ և անթափք դիալոգից: Սիրային խոսքերը մույնքան անտանելի կլինեն, որքան մանկական բառերը, մի խոսքով՝ թատրոն խաղալը, որը թունավոր, բերանին փակչելով, ծածկամտաբար փոխարինել է թատրոնին, իսկական թատրոնին, Սոֆոկլեսի³, Ռասինի, Մոլիերի⁴ կենդանի լոգիկային:

Հեղինակը պատկերացնում է, թե ինչպիսի դժվար բան է ձեռնարկում: Ահա թե ինչու, Վիկտոր Հյուգոյի⁵ խորհրդի համաձայն, բարդ իմտրիզի առաջնորդությամբ, ողբերգությունը և դրաման միաձուլել է կատակերգությանը, մի միջոց, որն

ամենամիակ հնարավորությունն է տալիս վայելույ լուծելու սրտի գործերը:

դ) Եվ վերջապես, քանի որ հեղինակին հաճախ են ասում, թե իր դերակատարներից՝ նրանց ձիրքերի համար կորչուտաբեր հնազանդություն է պահանջում և իրեն առաջ է մղում, նա ցանկացավ դժվարընթեռնելի մի պիես գրել, որը խաղապատրվակ կլինի դերասանուհու համար, ճիշտ այնպես, ինչպես իր «ԹՈՄԵՆՆ» կոչված է խաղապատրվակ լինելու բեմադրության համար⁶: Գերասանուհու խաղը սովետական կանոնադրամա. մենք նկատի ունենք այն հանգամանքը, որ դրաման առիթ կստեղծի երկու դեր խաղալու, մեկը՝ երբ դերասանուհին խոսում է, մյուսը՝ երբ դերասանուհին լսում է և ուրվագծում անտեսանելի պերսոնաժի բնավորությունը, որը բացահայտվելու է լուրջուններով:

Հ. Գ. Սխալ կլինի կարծել, թե հեղինակը հոգեբանական խնդիրների վերին է որոնում: Թատերական խնդիրներ լուծելու մասին է խոսքը: Թատրոնի, քարոզի, տրիբունայի և գրքերի խառնուրդը մի ցավ է, որի դեմ պետք է անպայման պայքարել: Մաքուր թատրոնը մոդայիկ արտահայտություն կդառնար, եթե մաքուր թատրոնը կամ մաքուր պոեզիան չլուրացվեին ինչ-որ բանով: Մաքուր պոեզիան նշանակում է պոեզիա, իսկ մաքուր թատրոնը՝ թատրոն: Ուրիշ բան գոյություն ունենալ չի կարող:

Հեղինակն ավելացնում է, որ այս պիեսը տվել է «Կոմեդի Ֆրանսեզին»⁷, որպեսզի վերջ տա նախապաշարումներից վատթարագույնին, այն նախապաշարումին, որը նոր թատրոնն ունի պաշտոնական բեմերի հանդեպ: Քանի որ բուլվարը իր դիրքերը զիջել է կինեմատոգրաֆին և այսպես կոչված ավանգարդիստական բեմերը կամաց-կամաց բուլվարի դիրքերն են գրավել, ապա միայն պաշտոնական շրջանակն է ի վիճակի ներկայացնելու մի գործ, որի նորությունը աչքի չի զարնում:

Նոր բուլվարի հասարակությունը ամեն ինչի սպասում է. նա ծարավ է զգայությունների, ոչնչի հանդեպ ակնածանք չունի: «Կոմեդի Ֆրանսեզի» հանդիսատեսը առայժմ ծարավ է զգացմունքների⁸: Հեղինակների ինքնությունը կորչում է հանուն թատրոնի շահերի, մինչդեռ «Կոմեդի Ֆրանսեզի» ներ-

կայացումները ստեղծագործություններին ընդունակ են տալու անհրաժեշտ ծավալը և տարածությունը և փրկում են իրակա-
նության ձևազեղումից:

ԴԵԿՈՐԸ

Բեմը փոքրացված է, շրջապատված կարմիր նախշավոր վարագույրով. ներկայացնում է տարբեր ոճերով կահավոր-
ված կանացի մեջքարանի մի անկյունը. սենյակը մութ է, կա-
պույտ երանգների մեջ, ձախից մի մահճակալ է՝ խառնակ ան-
կողիճով, իսկ աջից մի կիսաբաց դուռ է՝ դեպի մի շատ լու-
սավոր, ապիտակ լողասրահ: Կենտրոնում, պատի վրա, որն է
գլուխգործոցի վերատապություն՝ ստորահակ փակցված կամ,
ավելի շուտ, ընտանեկան մի նկար. մի խոսքով, դժնդակ կեր-
պարանքով մի պատկեր:

Հուշարարի դիմաց մի ցածր աթոռ կա և մի փոքր սե-
ղան: Սեղանի վրա՝ հեռախոս, գրքեր և խիստ ու դաժան
լույս զցող մի լամպ:

Վարագույրը բացում է սպանության մի սենյակ: Մահ-
նակալի առջև, հաստակին, երկար գիշերանցող մի կին է
պառկել, կարծես սպանված լինի: Լույություն: Կինը ելնում է,
փոխում դիրքը և նորից մնում անշարժ: Վերջապես վճռում է
և վեր կենում: Մի վերսրկու է վերցնում մահճակալի վրայից
և, մի պահ հեռախոսի մոտ կանգ առնելով, շարժվում է դեպի
դուռը: Դռանը դիպչելուն պես լսվում է զանգը: Նա զցում է
վերսրկում և մետվում դեպի հեռախոսը: Վերսրկում խանգա-
րում է նրան, ոտքով մի կողմ է հրում: Վերցնում է լսափողը:

Այս պահից սկսած նա կխոսի կանգնած, նստած (մեջ-
քով, կիսադեմ, դիմացից), բազկաթոռի ետևը՝ ծնկաչոք, գը-
լուխը թիկնակի ետևը կամ թիկնակին հեճած, հեռախոսի թե-
լը ետևից քարշ տալով, կնեմի սենյակում այնքան, մինչև որ
սենյակի ծալքում բերանքսիվալը կընկնի մահճակալին: Այս-
տեղ նրա գլուխը կկախվի և լսափողը խճաքարի պես ձեռքից
կընկնի:

Յուրաքանչյուր դիրք պետք է ծառայի մոնոլոգ-դիալո-
գի մի փուլին (շան փուլը, սրախոսության փուլը, աթոռների

փուլը և այլն): Նյարդայնությունը չպետք է հապճեպությամբ արտահայտվի, այլ դիրքերի հաջորդականությամբ, որոնցից յուրաքանչյուրը հարմարավետության պակասը, ծայրաստիճան անհարմարությունը պիտի շեշտի:

Գիշերանցը, առաստաղը, դուռը, բազկաթոռը, ծածկոցները, առաստաղից կախված լուսամփոփը ճեփ ճեքմակ են:

Հուշարարի խցիկից պետք է այնպիսի մի լույս գցել, որը նստած կնոջ թիկունքում մեծ ստվեր կգցի և կընդգծի լուսամփոփի դժնի լուսավորումը:

Այս պիեսի ոճը բացառում է այն ամենը, որը աշխուժություն, կրակ և փայլ կհիշեցնի: Այն դերասանուհուն, որն այս պիեսը կխաղա առանց սեփական մեկնաբանության, հեղինակը հանձնարարում է վիրավորված կնոջ ոչ մի հեզմանք, ոչ մի դառնություն չդնել: Պերսոնաժը մի միջակ զոհ է, ոտից գլուխ սիրահարված մի կին: Նա լուկ մի հմարք է ուզում բանեցնել, օգնում է տղամարդուն, որպեսզի վերջինս իր սուտը խոստովանի, որպեսզի անշուք հիշատակ չթողնի: Հեղինակն ուզում է, որ դերասանուհին այնպիսի տպավորություն ստեղծի, իբր արյունահոսության մեջ արյուն է կորցնում ինչպես վիրավոր գազան, որ գործողությունը, ասես, արյունով լցված սենյակում վերջացնի:

Անհրաժեշտ է հարգել հեղինակային տեքստը, որտեղ լեզվական սխալները, կրկնությունները, գրական դարձվածքները, տափակությունները արդյունք են ուշադիր և չափավոր ընտրության:

Ալո', ալո', ալո' Ոչ, տիկի'ն, մի քանի հոգի ընկել են գծի մեջ, անջատեք Ալո' Սա բնականաբան է Օ' ալո' Բայց, տիկի'ն, ինքներդ անջատեք Ալո': Մաղմուազե'լ, ալո' ալո Հանգիստ թողեք մեզ Ոչ, դուկտոր Ծմիդտը չէ Զրո ութ, ոչ թե զրո յոթ ալո' ծիծաղելի է Ինձ զանգում են և ես չեմ կարող խոսել (Անջատում է, ձեռքը լսափողի վրա է: Զանգ) Ալո' Բայց, Տիկի'ն, ի՞նչ եք ուզում, որ անեմ Դուք շատ տհաճ եք Ինչ-

պես թե իմ մեղքով բոլորովին բոլորովին . . .
 Այո՛ այո՛ մաղմուագել՝ Ինձ զանգում
 եմ և ես չեմ կարող խոսել: Գծի վրա շատ մարդ կա: Այդ կնոջն
 ասեք մի կողմ քաշվի: (Անջատում է: Զանգ): Այո՛, դո՛ւ ես
 դո՛ւ ես Այո Ես շատ վատ եմ լսում
 դու շատ հեռու ես, շա՛տ հեռու Այո՛ սոսկալի
 է գծի վրա շատ մարդ կա Նորից զանգիր: Այո՛:
 Նորից զանգիր Ասում եմ, նորից զանգիր ինձ
 Բայց, տիկի՛ն, մի՛ խանգարեք: Ես ձեզ կրկնում եմ, որ դու կտոր
 Ըմիդտը չեմ Այո՛ (Անջատում է: Զանգ): Ա՛հ,
 վերջապես դու ես այո շատ լավ . . .
 այո՛ այո Իսկական տառապանք էր այս ամ-
 բոխի միջով քեզ լսելը այո այո. ոչ
 քախտդ բերել է Տաքը բույսն առաջ եկա
 Դու էլ չե՞ս զանգել Ա՛հ ոչ, ոչ Ես դըր-
 տում ճաշեցի Մարթայի մոտ Տասնմեկն անց
 տասնհինգ պետք է լինի Տա՛նն ես Որեմն ճա-
 յիր պատի էլեկտրական ժամացույցին Ես էլ հենց այդ
 էի կարծում Այո, այո, սիրելի՛ս Երեկ երեկո-
 լա՛ն: Երեկ երեկոյան ես անմիջապես պատկեցի և քանի որ չէի
 կարողանում բնկ, բնամար խմեցի ոչ ընդամե-
 լու մեկ հատ Ժամը իննին Գլուխս մի քիչ ցա-
 վուս էր, բայց կարողացա սթափվել: Մարթան եկավ: Նա ինձ
 նևու ճախաճաշեց: Գնումներ արեցի: Ժամը իննին վերադարձա
 տուն. Բոլոր նամակները դրեցի դեղին պապուսակի մեջ: Ես
 Ինչպե՛ս Ծառ ուժեղ Երդվում եմ Ես
 շատ, շատ քաջություն ունեմ Հետո՛: Հետո հագնվեցի,
 Մարթան եկավ իմ ետևից, ահա ամբողջը Ես նրա մոտից
 եմ գալիս: Հիանալի էր: Ծառ, շատ լավ Տեսքն այդպի-
 սին է, բայց ինքն այդպես չէ: Դու ճիշտ ես, ինչպես միշտ
 Կարդագույն շրջագգեստս, մուշտակի հետ Սև գլխարկս
 Այո, գլխարկս դեռ գլխիս է Ոչ, ոչ, չեմ ծխել:
 Ընդամենը երեք սիգարետ եմ ծխել Այո, ճիշտ է
 Իսկ, այո դու շատ բարի ես Իսկ դո՛ւ, դու էլ ես
 տոր եկե՛՛լ Մնացել ես տանը Ի՛նչ դատաւարու-
 թյուն Ա՛խ, հա պետք չէ այդքան հոգնել
 Այո՛, այո՛, մի անջատեք: Այո՛ այո՛, սիրելի՛ս

ալո' Հենց որ անջատեն, անմիջապէս նո'րից զանգիր
 բնական է Այո': Ոչ այստեղ եմ . . .
 Պայուսա'կը Քո և իմ նամակները: Երբ որ ուզես կարող
 ես վերցնել Մի քիչ դժվար է Հասկանում եմ
 Օհ, սիրելի'ս, ներողություն մի խնդրիր, դա շատ բնական
 է և տխմարը ես եմ Դու շատ ազնիվ ես Դու շատ
 ազնիվ ես Ես առավել ևս, ես չէի կարծում, թե այդքան
 ուժեղ եմ Կարիք չկա ինձնով հիանալու: Ես լուսնոտի
 պես հագիվ եմ շարժվում: Հագնվում եմ, դուրս գալիս, վերադառ-
 նում, մեքենայորեն: Վաղը գուցե սովելի պակաս լինի քաջությու-
 նըս Դո՛ւ Ոչ ոչ, սիրելի'ս, ես քեզ մե-
 դադրելու մտադրություն չունեմ ես ես
 թող որ Ինչպե՛ս Ծատ բնական է Ընդ-
 հակառակը Մենք մենք որոշել էինք անկեղծ
 լինել, և ես հանցանք կհամարեի, եթե մինչև վերջին րոպե՜ն ա-
 ռանց որևէ բան ասելու թողնեիր ինձ: Հարկածը շատ դաժան կլի-
 ներ, մինչդեռ, ես ժամանակ ունեցա ընտելանալու, հասկանալու
 Ի՛նչ կոմեդիա Այո' Ո՛վ որ
 ես քո ստաջ կոմեդիա խաղա՛մ Դու ինձ ճանաչում ես, ես
 անկարող եմ ինքս ինձ վրա հույս դնել Բոլորովին
 Բոլորովին Ծատ հանգիստ Դու կզգայիր այդ
 Ասում եմ, դու կզգայիր այդ: Ես որևէ բան թաքցնողի
 ձայն ունեմ Ոչ: Ես որոշեցի քաջ լինել և կլինեմ
 Թույլ տուր դա այդ դեպքը չէ Հնարավոր է,
 քայց որքան կուզես նախապատրաստվիր դժբախտությանը, միև-
 նույն է նա գալիս է և տուսխալում քեզ Մի չափազանցիր
 այնուամենայնիվ, ես ժամանակ ունեցա ընտելանալու:
 Դու հոգացիր այդ մասին Մեր սերը շատ բաների դեմ
 էր գնում: Պետք էր դիմադրել, հրաժարվել հինգ տարվա երջան-
 կությունից կամ դիակն ընդունել: Ես երբեք չէի մտածում կյանքս
 դասավորել: Եվ շատ թանկ եմ վճարում անգնահատելի երջան-
 կության համար Այո' ան-գը-նա-հա-տե-լի և ես
 չեմ ափսոսում ես չեմ Ես բնավ չեմ ափսոսում,
 բնավ, բնավ Դու դու սխալվում ես
 դու դու դու սխալվում ես: Ես Այո'
 Ես իմ արժանին եմ ստացել: Ես ուզում էի խեղճ լինել և
 խեղճի պես երջանիկ սիրելի'ս լսիր

զալո՛ սիրելի՛ս թող որ ալո՛
 թող որ խոսեմ Քեզ մի մեղադրիր: Այդ ամենը իմ մեղ-
 քով է: Այո, այո Հիշում ես կիրակին Վերսալում՞ և հե-
 ոագիրը Ա՛հ Ուրեմն Այդ ես էի, որ
 ուզեցի գալ, այդ ես էի, որ քերանդ փակեցի, այդ ես քեզ առաջի,
 որ ինձ համար ամեն ինչ միևնույն է Ոչ ոչ . . .
 ոչ այդ հարցում դու ճիշտ չես Ես ես
 ստաջինը զանգեցի ոչ, երեքշաբթի էր երեք-
 շաբթի Ես դրսևում վստահ եմ: Երեքշաբթի, ամսի 27-ին:
 Քո հեռագիրը ես ստացա երկուշաբթի երեկոյան, ամսի 26-ին:
 Դու լավ գիտես, որ այդ թվերը ես անգիր հիշում եմ քո
 մա՛շքը: Ինչո՞ւ Իսկապես որ չարժե Ես դեռ չգի-
 տեմ Այո գուցե Օ՛, ոչ, իհար՛ի, ոչ
 անմիջապես, իսկ դո՞ւ Վա՛ղը Ես չգիտեի, որ
 այդքան արագ Այդ դեպքում, սպասիր դա շատ
 հեշտ է վաղն առավոտյան պայուսակը դռնապանի մոտ
 կլինի: Կմնա միայն, որ Ժողեֆը գա և վերցնի Օ՛, ես,
 գիտես, հնարավոր է, որ մնամ, ինչպես նաև հնարավոր է, որ գը-
 նամ գյուղ, մի քանի օր մնամ Մարթայի մոտ Նա այն-
 տեղ է: Դեռադին է նկատվում ինչպես հալածյալ հոգի: Երեկ ամ-
 բողջ օրը պստիկ էր շրամասրի և սենյակի միջև: Նայում էր ինձ:
 Ավանջներ տնկել էր: Ամենուրեք քեզ էր փնտրում: Այնպիսի տեսք
 ուներ, կարծես մեղադրում էր, որ մնում եմ տանը և չեմ գնում
 քեզ փնտրելու Ես կարծում եմ, ավելի լավ կլինի, որ դու
 նրան վերցնես Եթե այդ կենդանին պիտի դժբախտ լի-
 նի Օ՛, դե ես Դա կնոջ մոտ մնացող շուն չէ:
 Ես նրանով ինչպես հարկն է չեմ կարողանա զբաղվել: Ես չեմ
 կարողանա նրան դուրս տանել: Ավելի լավ կլինի, որ քեզ մոտ
 * մնա Նա ինձ շատ կմոռանա Կտեսնենք
 Կտեսնենք Դա առանձնապես բարդ չէ: Պիտի ասես, որ
 բարեկամիդ շունն է: Նա շատ է սիրում Ժողեֆին: Ժողեֆը կգա
 նրան կտանի Կարմիր վզոցը կկապեմ: Նա համար չու-
 նի Կտեսնենք այո այո, սիրելի՛ս . . .
 եզրով այո, այո, սիրելիս Ի՞նչ ձեռնոցներ
 Մորթե ձեռնոցներ՞ը, այն ձեռնոցներ՞ը, որ հագնում էիր մեքենա
 վարելիս Չգիտեմ: Չեմ տեսել: Հնարավոր է: Հիմա նա-
 յեմ Դու սպասիր: Մի անջատիր:

(Լուսամիտի կտուր գտնվող սեղանի վրայից վերցնում է մորթե ձեռնոցները և դնում կրծքին: Նա խոսում է ձեռնոցները այտին հպած):

Այո՛ ալո՛ ոչ ես փնտրեցի պահա-
րանում, բազկաթոռի վրա, նախասենյակում, ամենուր, ոչ մի տեղ
չկան Լսիր ես նորից կնայեմ, բայց ես վստահ
եմ Եթե վաղն ստավոտյան հանկարծ գտնեմ, պայուսա-
կի հետ կողարկեմ Ինչպե՞ս, սիրելի՛ս Նամակ-
ները այո նամակները վկայեա Ուզում
եմ մի հիմար բան խնդրել քեզնից Ոչ, ահա թե ինչ կու-
զեի ասել, եթե նամակները վատելու ես, շատ կուզեի, որ մոխիրը
պահես այն խեցեպատ ամանի մեջ, որ նվիրել եմ սիգարետների
համար և, ոո դու Այո՛ ոչ ես ապուշ
եմ ներիր ինձ: Ես շատ ուժեղ էի (Լալիս է) Լալ,
վերջացրի: Քիթս սրբում եմ: Ի վերջո, ես այդ մոխրով էլ գոհ կլի-
նեմ, վերջ Ի՛նչ լավն ես Ա՛հ (2ա-
կերտների մեջ եղած տեքստը դերասանուհին կասի իր լավ իմա-
ցած օտար լեզվով): «Ինչ վերաբերում է քրոջդ փաստաթղթերին,
ես ամբողջը վառեցի խոհանոցի վառարանում: Սկզբում մտածեցի
բացել, որպեսզի վերցնեմ այն նկարը, որի մասին ասել էիր, բայց
բանի որ ուզում էիր, որ ամբողջը վառեմ, ես ամբողջը վառեցի . . .
Ա՛հ լավ լավ այո» Ծիշտ է,
դու խալաթ ես հագել Պատկո՛ւմ ես Պետք չէ
այդքան ուշ աշխատել, եթե վաղը շուտ ես զարթնելու, ուրեմն
պետք է որ պառկես: Այո՛ ալո՛ իսկ հի-
մա՛ Բայց ես շատ բարձր եմ խոսում Հիմա դու
ինձ լսո՛ւմ ես Ասում եմ, հիմա ինձ լսո՛ւմ ես
տարօրինակ է, որովհետև քեզ այնպես եմ լսում, կարծես կողքիս ●
լինես՝ նույն սենյակում Այո՛ ալո՛, ալո՛
Է՛հ, հիմա էլ ես եմ քեզ վատ լսում Այո, բայց շատ հեռ-
վից, շատ հեռվից Դու ինձ լսում ես: Հերթով իրար չենք
լսում Ոչ, մի՛ աճջատիր Այո՛ Ես խո-
սո՛ւմ եմ, մադմուազե՛լ, ես խոսո՛ւմ եմ Ա՛հ, ես լսում եմ,
ես քեզ շատ լավ եմ լսում: Այո, շատ տհաճ էր: Կարծես մեռած
լինես: Դու ուրիշին լսում ես, բայց քո խոսքերը տեղ չեն հաս-
նում Ոչ, շատ-շատ լավ: Նույնիսկ չլաված բան է, որ

մեզ թողնում են այսքան երկար խոսել: Սովորաբար երեք րոպեից
 անցատում են և ուրիշ համար միացնում Այո, այո
 ես հիմա նույնիսկ ավելի լավ եմ լսում, քան քիչ առաջ, բայց քո
 հեռախոսը արձագանքում է: Կարծես քոնը չլինի Ես քեզ
 տեսնում եմ, գիտես (**Փորձում է գուշակել**): Ի՞նչ շարժ
 Կարմիր շարժը Ա՛հ ձախ թեքված
 թևքերդ ստոթել ես ձախ ձեռքո՞ւմդ, լսափողն
 է: Աջ ձեռքո՞ւմդ՝ ինքնահոս գրիչն է: Դու նկարում ես կիսադեմք,
 սրտեր, աստղեր: Ծիծաղո՞ւմ ես, ակամեջներիս տեղն աչքերս են
 (**բնազդային մի շարժումով ծածկում է մարմինը**)
 Օ՛հ, ոչ, սիրելի՛ս, ինձ մի նայիր Վախենո՞ւմ եմ
 Ոչ, չեմ վախենում դա ավելի վատ է Վերջիվեր-
 ջո, ես սովոր չեմ մենակ քնելու Այո այո
 այո այո, այո Ես քեզ խոստանում եմ ես,
 ես ես քեզ խոստանում եմ դու լավն ես
 Չգիտեմ: Ես խուսափում եմ ինձ նայել: Ես այլևս չեմ համարձակ-
 վում իմ հարդարանքի սեկցակում լույս վառել: Երեկ ես ինձ տեսա
 մի պատալած կնոջ դեմ նստած Ո՛չ, ո՛չ, մի սպիտակա-
 մեր, նիհար, պոռտավ կին և քազմաթիվ մանր կնճիռներ
 Դեռ չուտ լս՛վե՞ն ես, սիրելիս, բայց հրաշալի արտաքին նկարիչ-
 ներս եմ ասում Ինձ ավելի դուր էր գալիս, երբ ասում
 էիր՝ եացե՛ք այս անախտան մոռթին Այո, սիրելի՛ պա-
 րոն Ես զվարճանում էի Դու չարամահ ես
 Բարեբախտաբար դու ձախողակ ես և ինձ սիրում ես: Եթե դու
 ինձ չսիրեիր և ճարպիկ լինեիր, հեռախոսը մի սոսկալի զենք կը-
 դատնար: Մի զենք, որը հետք չի թողնում, որը գործում է անաղ-
 մուկ Ես, չա՛ր եմ Այո՛ ալո՛, ալո՛
 ալո՛, սիրելի՛ս ո՛րք ես Այո՛, ալո՛, ալո՛, մադ-
 մուազել: (**Ջանգում է**): Այո՛, մադմուազե՛լ, անջատեցին: (**Լսա-
 փողը դնում է: Լռությո՜ւն: Վերցնում է**): Այո՛: (**Ջանգում է**): Այո՛,
 ալո՛: (**Ջանգում է**): Այո՛, մադմուազե՛լ: (**Ջանգում է: Նրան են
 զանգում**): Այո՛, դո՛ւ ես Դե ոչ, մադմուազե՛լ: Ինձ ան-
 ջատեցին Չգիտեմ այսինքն այո
 ապասեք Օթոյ 04—07: Այո՛ Ջրադվա՛ծ է
 Այո՛, մադմուազե՛լ, ուրեմն ինձ են զանգում Լավ: (**Լսա-
 փողը դնում է: Ջանգ**): Այո, ալո, 04—07: Ոչ, վեցը չէ, յոթ: Օ՛հ:
 (**Ջանգում է**): Այո ալո, մադմուազե՛լ: Միալվել եք: Ջրո

վեցն եք տվել: Ես զրո յոթն եմ ուզում: Օթոյ զրո չորս զրո յոթ: **(Սպասում է):** Ա՛լո: Օթոյ զրո չորս զրո յոթ: Ա՛հ, այո: Դո՛ւք եք ժողե՛ֆ Սա տիկինն է Ես խոսում էի պարոնի՞ս հետ, անջատեցին Այդտե՛ղ չէ այո այո այս երեկո չի վերադառնա ճիշտ է, ես հիմա՛ր եմ: Պարոնը ինձ հետ խոսում էր ռեստորանից, անջատեցին և ես նրա համարով եմ զանգում Ներիր ինձ, ժողե՛ֆ Ծնորհակալ եմ շատ շնորհակալ եմ Բարի գիշեր, ժողե՛ֆ **(Լափողը դնում է, իրեն գրեթե վատ է զգում):** Ա՛հ, սիրելիս, դո՛ւ ես Անջատեցին Ոչ: Ոչ: Ես սպասում էի: Զանգեցին, վերցրի, ոչ ոք չկար Անկապած Իհարկե Քունդ տանում է Դու լավն ես, որ զանգում ես շատ լավն ես **(Լալիս է):** **(Լռությամբ):** Ոչ, ես լսում եմ Ինչպե՛ս Ներողություն Դա անհեթեթ է Ոչինչ, ոչինչ Ինձ ոչինչ չի պատահել Երդվում եմ, ոչինչ Նույնը Ոչ մի բան: Դու սխալվում ես Նույնը, ինչ քիչ առաջ Միայն թե, գիտես, խոսում ես, խոսում և չես մտածում, որ պետք կլինի լռել, լսափողը կախել, ընկնել պարապի մեջ, խախտի մեջ և այդ ժամանակ **(Լալիս է):** Լսիր, ի՛մ սեր, ես քեզ երբեք չեմ խաբել Այո, գիտեմ, գիտեմ, ես քեզ հավատում եմ, ես դրանում համոզված եմ ոչ, դա չէ պատճառը որովհետև քիչ առաջ ես խաբեցի քեզ Հենց նոր այստեղ հեռախոսով, արդեն տասնհինգ րոպե է ստում եմ: Ես լավ գիտեմ, որ ոչ մի հույս չունեմ, սպասելիք չունեմ, սուտը չի փրկում և հետո ես չեմ սիրում քեզ ստել, ես չեմ կարող, ես չեզ ուզում քեզ խաբել, նույնիսկ քեզ բան անելու համար Օ՛, ոչ մի լուրջ բան չկա, սիրելի՛ս, մի վախեցիր Միայն թե ստում էի, երբ նկարագրում էի իմ շրջագգեստը և ասում, թե Մարթայի մոտ եմ ճաշել Ես չեմ ճաշել, իմ վարդագույն շրջագգեստը չեմ հագել: Ես շապիկի վրայից վերարկու եմ գցել, որովհետև քո զանգին սպասելուց, հեռախոսին ճաշելուց, նստելուց, վերկենալուց, ետուառաջ քայլելուց ես խելագարվում էի, խելագարվո՛ւմ: Ուստի և վերարկուն հագա, դուրս պիտի գայի տաքսի վերցնելի և գնայի քո պատուհանների առջև սպասելու Է՛հ, ես ինչ գիտեմ, սպասելու, չգիտեմ, ինչին սպասելու Ծիշտ ես

. Այո Այո, ես քեզ լսում եմ Ես խելոք
 կլինեմ Ես քեզ լսում եմ Ես ամեն ինչին կապ-
 առախաանեմ, երդվում եմ քեզ Այստեղ Ես ոչինչ
 չեմ կերել Ես չէի կարող Ես շատ հիվանդ էի
 Երեկ երեկոյան ես մի դեղահաք խմեցի, որ քնեմ. ես
 մտածեցի, եթե շատ խմեմ, ավելի լավ կքնեմ, իսկ եթե ամբողջը
 խմեմ, ես կքնեմ առանց երազ տեսնելու, առանց զարթոնելու, ես
 կլինեմ մեռած: (Լալիս է): Տաաներկու հառ եմ խմել
 գոլ ջրով Քարի պես: Ես երազ տեսա: Տեսա
 ալն, ինչ կա, որ դու հեռանում ես: Ես զարթնեցի վեր ցատկելով
 և գոհ էի, որ դա երազ էր, և երբ իմացա, որ դա ճշմարիտ է, որ
 ես մեհակ եմ, որ իմ գլուխը քո ուսին չէ և ոտքերս ոտքերիդ մեջ,
 ես զգացի, որ չեմ կարող, որ չեմ կարող ապրել թեթև,
 թեթև և սառը և ես ալիս իմ սրտի բախտը չէի զգում, իսկ մահը
 հապաղում էր գալ, և քանի որ ես մի սոսկալի տազնապ ապրեցի,
 մեկ ժամ հետո զանգեցի Մարթային: Ես քաջություն չունեցա մե-
 հակ մեռնելու Սիրելի'ս Սիրելի'ս Գի-
 շերիս ժամը չորսն էր: Նա եկավ մի բժշկի հետ, որ ապրում է
 ետև լեմբում: Ջերմությունս քառասունից բարձր էր: Ինչպես երե-
 ղում է, թունավորվելը շատ դժվար է, դոգան միշտ շփոթում են:
 Բժիշկը մի դեղատոմս գրեց, իսկ Մարթան մինչև այս երեկո մշ-
 ևւայ ձուռ: Ես նրան աղաչեցի, որ գնա, որովհետև խոստացել
 էիր, որ վերջին անգամ կզանգես, և ես վախենում էի, թե նա
 կխանգարի մեզ խոսել Լավ, շատ լավ Բոլորո-
 վի՞ն Այո, դա ճիշտ է Մի քիչ ջերմություն կա
 38,3° Աերվայնացնում է մի անհանգըս-
 տացիր Ի՞նչ անճարակն եմ ես: Ես երդվել էի քեզ նեղու-
 թյուն չպատճառել, քեզ հանգիստ թողնել գնալ, ասել ցտեսու-
 թյուն, կարծես մյուս օրը պիտի հանդիպեմք Հիմա՛ր ենք
 Լի Այո, հիմար ենք Ամենից ծանրը լապիտը
 կախելն է և խավարի մեջ մտնելը (Լալիս է):
 Այո՛ Ինձ թվաց, թե անջատեցին Դու լավն ես,
 սիրելիս Իմ խեղճ սիրելիս, որին ես ցավ եմ պատճա-
 ռել Այո, խոսիր, խոսիր, ինչ ուզում ես, աաս
 Ես տոտապում էի, և բավական եղավ դու խոսես, որպեսզի լավ
 յգամ, որպեսզի հանդարտվեմ: Գիտես, երբ միասին պառկած
 ինք լինում, գլուխս դնում էի կրծքիդ և երբ դու խոսում էիր, ճիշտ

Գույն ձայնն էի լսում, ինչ այս երեկո հեռախոսով Վա՛տ
 վատը ես եմ: Ես երդվել էի Օրինակ, դո՛ւ, որ
 դո՛ւ դո՛ւ, որ միայն երջանկություն ես պարգևել
 ինձ Բայց, սիրելի՛ս, կրկնում եմ, դա այդպես չէ: Որով-
 հետև ես գիտեի, **ես գիտեի**, ես ապաստում էի այս բոլորը: Միև-
 դեռ որքան կանաչք կան, որոնց թվում է, թե սիրած տղամարդը
 ընդմիջտ իրենց կողքին է լինելու, և խզումը, իմանում եմ առանց
 նախապատրաստվելու: **Ես գիտեի** Անգամ այս մեկը քեզ
 դեռ չեմ պատմել, լսիր. նորաձևության ամսագրերից մեկում ես
 նրա լուսանկարը տեսա Ամսագրի մեջ, ամբողջ էջով
 Դա մարդկային է, ավելի շուտ, կանաչի Որով-
 հետև չէի ուզում փչացնել մեր վերջին շաբաթները ոչ:
 Ծատ բնական Մի վերագրիր արժանիքներ, որոնք ես
 չունեմ Այո՛, ես երաժշտություն եմ լսում Ասում
 եմ, երաժշտություն եմ լսում Դե, ուրեմն պետք է պատը
 ծեծես և արգելես հաքեաններիդ այս ժամին երաժշտություն միաց-
 նել: Նրանք արդեն վատ սովորություններ են ձեռք բերել, որովհետև
 դու երբեք տանը չես լինում Անօգուտ է: Ի միջի այլոց,
 Մարթայի բժիշկը վաղը կգա Ոչ, սիրելի՛ս: Նա շատ լավ
 բժիշկ է, և կարիք չկա ուրիշ բժիշկ կանչելով նրան վիրավո-
 րել Մի անհամաձայնացիր Իհարկե Ի-
 հարկե Մարթան քեզ նորություններ կհայտնի
 Հսակա՞նում եմ հսակա՞նում եմ Ոչ, այս անգամ
 ես քաջ կլինեմ, շատ քաջ Ի՞նչ Օ՛, այո, հազար
 անգամ ավելի լավ: Եթե դու չզանգեիր ես մեռած կլինեի
 Ոչ սպասիր սպասիր միջոց գտնենք
 (Ես ու առաջ է քայլում և տառապելով տնքում է):
 Ներիր ինձ: Ես գիտեմ, որ այս տեսարանը անտանելի է և, որ
 դու շատ համբերություն ունես, բայց հասկացիր ինձ, ես տառա-
 պում եմ, ես տառապում եմ: Այս թելը վերջինն է, որ կապում է
 մեզ Երեկ չէ մյուս օրը երեկոյա՛ն, քնած էի: Հեռախոսը
 դրել էի մոտս Ոչ, ոչ: Իմ անկողնում Այո: Գի-
 տեմ: Ես շատ ծիծաղելի եմ, բայց հեռախոսի հետ մտել էի ան-
 կողին, որովհետև, հակառակ ամեն ինչի, մենք կապված ենք հե-
 ռախոսով: Հեռախոսի թելը գալիս հասնում է քեզ, և հետո դու
 խոստացել էիր ինձ զանգել: Եվ պատկերացրու, ես հազար ու մի
 երազ տեսա: Դու զանգում էիր ինձ և այդ զանգը դառնում էր մի

իսկական հարված, դու խփում էիր ինձ և ես ընկնում էի կամ, ա-
 վելի ճիշտ, ես տեսնում էի մի վիզ, մի վիզ, որ խեղդում եմ, ավե-
 լի շուտ, ես մի ծովի խորքում էի, որը նման էր Օթոյի բնակարա-
 նին, ես քեզ հետ կապված էի սկաֆանդրի ռետինե խողովակով
 և աղաչում էի քեզ, որ խողովակը չկտրես, մի խոսքով, եթե պատ-
 մեմ հիմար երազներ կատաղեմ, միայն թե դրանք քնի մեջ ապ-
 րում էին, իրական էին և սոսկալի Որովհետև դու խո-
 սում ես ինձ հետ: Ահա հինգ տարի է, ինչ ապրում եմ քեզնով,
 դու իմ միակ օդն ես, որ շնչում եմ, հինգ տարի, որ իմ ժամանակն
 անցնում է քեզ սպասելով. երբ ուշանում ես, կարծում եմ մեռած
 ես, մահանում եմ, երբ կարծում եմ, թե մեռած ես, իսկ երբ մըտ-
 նում ես և տեսնում եմ, որ վերջապես այստեղ ես, վերածնվում
 եմ, հետո նորից մահանում՝ վախենալով, որ պիտի մեկնես: Այժմ
 ես շնչում եմ, որովհետև խոսում ես ինձ հետ: Իմ երազը այնքան
 էլ հիմար չէր, եթե անջատես, կկտրես ավն թելը, որ կապում է
 մեզ Արդեն ասացի, սիրելի՛ս, ես քնած էի: Ես քնել էի,
 որովհետև դա առաջին անգամն էր: Բժիշկը ասաց, թե դա թու-
 նավորում է: Առաջին գիշերը քնում ես: Հետո տառապանքը ցըր-
 վում է և քանի դեռ տառապանքը թաքն է, հանդուրժում ես: Երկ-
 րորդ գիշերն է, որ այլևս չես կարողանում տանել և երրորդը՝ այս
 երեկո, մի քանի րոպեից հետո, երբ հեռախոսը կախես, և կշարու-
 նակվի վաղը, վաղը չկ. մյուս օրը և օրեր, օրեր, երբ չգիտես, թե
 ինչ անես, աստված իմ Ո՛չ, ո՛չ, ես տենդի մեջ չեմ, ես
 լավ հասկանում եմ, թե ինչ եմ ասում Դա անհնար էր,
 և ավելի լավ կլինեք քաջություն գտնելի քեզ ստեր պատմե-
 լու Բայց Ենթադրենք, թե կքնեմ, բայց քնե-
 լուց հետո երազներ եմ գալիս, գալիս է արթնացում, և՛ վերկե-
 նալ, և՛ ուտել, և՛ լվացվել, և՛ դուրս գալ, և՛ գնալ, ո՞ր
 Բայց իմ խեղճ սիրելիս, ես երբեք քեզնից բացի ուրիշ անելիք
 չեմ ունեցել Կներես, ես շարունակ զբաղված եմ եղել,
 դա որոշակի է: Զբաղված եմ եղել քեզնով, քեզ համար
 Ենթադրե՛ք իր կազմակերպված կյանքն ունի Դա նույնն
 է, եթե հարցնես, թե ձուկն առանց ջրի ինչպես կդասավորեր իր
 է անքը Ես կրկնում եմ, ես ոչ մեկի կարիքը չունեմ
 Զրադմունքներ, միտքս ուրիշ կողմ դարձնեմ: Ուզում եմ քեզ մի
 բան ասել, որը գուցե շատ բանաստեղծական չէ, բայց ճշմարիտ
 է. Այն նշանավոր կիրակնօրյա երեկոյից ի վեր, միտքս ուրիշ

Կողմ եմ դարձրել միայն մեկ անգամ, ատամնաքուծի մոտ, երբ
 նա դիպավ ներվիս Մենակ Մենակ
 Արդեն երկու օր է նախասեղանից դուրս չի գալիս Փոր-
 ձեցի նրան մոտ կանչել, շոյել: Չթողեց, որ իրեն դիպչեմ: Քիչ էր
 մնում կծեր Այո, ինձ, ինձ: Նա ժանգիքները բացում է և
 գոմոմ: Հավատա, ինձ, լրիվ փոխվել է: Նա ինձ վախեցնում
 է Տանեմ Մարթայի մո՛տ: Ես քեզ ասում եմ, որ հնարա-
 վոր չէ նրան մոտենալ: Մարթան ինչ հնար ասես բանեցրեց, որ
 դուրս տաներ: Բայց նա չէր թողնում դուռը բացել Այդ-
 պես ավելի անվտանգ կլինի: Երդվում եմ քեզ, ես վախեցնում եմ:
 Նա այլևս չի ուտում, չի շարժվում և երբ նայում է ինձ, ես փշա-
 քաղվում եմ Ինչ իմանամ, երևի կարծում է, թե քեզ
 վատ բան եմ արել Խեղճ կենդանի Ես ոչ մի հիմք չու-
 նեմ նրան մեղադրելու: Ցավոք սրտի, ես նրան շատ լավ եմ հաս-
 կանում: Նա սիրում է քեզ, այլևս քեզ չի տեսնում և կարծում է,
 թե դա իմ մեղքով է Փորձիր Ժողեֆին ողորկել
 Կարծում եմ, որ Ժողեֆին կլսի Օ՛, ես Մի քիչ
 ավել, մի քիչ պակաս Նա ինձ երբեք չի պաշտել: Ապա-
 ցույց Հնարավոր է, տեսքն այդպիսին է, բայց հավատա
 ինձ, պետք չէ, որ ես դիպչեմ նրան Եթե չես ուզում ետ
 վերցնել, ես նրան կտամ որևէ պահակի: Կարիք չկա, որ այդ
 շունը հիվանդանա և դառնա կատաղած Եթե քեզ մոտ
 լինի, ոչ մեկին չի կծի: Կարիի նրան, ում դու ես սիրում
 Մի խոսքով, ուզում եմ ասել, կարիի այն մարդկանց, որոնց հետ
 տեսնվում ես Այո, սիրելի՛ս: Պարզ է, բայց նա շուն է:
 Չնայած իր ուշիմութունը, նա չի կարող այդ գուշակել
 Ես չէի նեղվում նրա ներկայությունից: Միայն աստված գիտի,
 թե նա ինչեր տեսավ Ուզում եմ ասել, գուցե նա ինձ ալ-
 ևս չի ճանաչում, գուցե ես նրան վախեցրել եմ Երբեք
 չես իմանա Ընդհակառակը Լսիր, քեզ պատ-
 մեմ այն երեկոյի մասին, երբ մորաքույր Ժաննային հայտնեցին,
 որ իր որդին սպանված է: Նա շատ գունատ և փոքրամարմին կին
 է, մի խոսքով, լուրն առնելուն պես, նա ամբողջովին կարմրեց և
 մեծացավ Նա դարձավ մի կարմիր հսկա գլու-
 խը դիպչում էր առաստաղին, ձեռքերն ամենուրեք էին, իսկ ստվե-
 րը լցրել էր սենյակը և նա ահարկու էր Ու ահարկու էր
 Ես ներողություն եմ խնդրում, նույնիսկ նրա շունն էր վա-

խեցե: Նա թաքնվել էր պահարանի տակ և կարծես գազանի վրա
 էր հաչում Բայց եւ չգիտեմ, սիրելի՛ս: Ինչ իմանամ:
 Մարդ կորցնում է իրեն: Եւ երևի սոսկալի բաներ եմ արել: Պատ-
 կերացրու իմ բոլոր լուսանկարները և լուսանկարների ծրարը ա-
 ռանց զգալու, միանգամից պատռել եմ: Նույնիսկ տղամարդու հա-
 մար դա դժվար կլիներ Վարորդական տոմսի լուսանը-
 կարներն էին Ի՞նչ Ոչ, որովհետև այլևս դրա
 կարիքը չուներ Առանձնապես մեծ կորուստ չէ: Եւ սու-
 կալի վիճակում էի Երբե՛ք: Որովհետև քախտ եմ ունեցել
 քեզ հանդիպելու ճանապարհին: Իսկ այժմ ճանապարհորդելիս
 դժբախտություն կլինի քեզ հանդիպելը Մի համառիր . . .
 թո՛ղ Այո՛: Այո՛: Տիկի՛ն, անջատե՛ք: Մենք իրար հետ
 լուսում ենք: Այո՛: Ոչ, տիկի՛ն Բայց, տիկի՛ն, մենք չենք
 ձգուում ինտաքրքիր երևալ: Ձեզ մնում է միայն լսափողը կա-
 խել Եթե դուք մեզ ծիծաղելի եք գտնում, ապա ինչո՞ւ
 չ'ընկալա՞տեք և իզուր ժամանակ եք կորցնում Օ՛հ
 Սիրելի՛ս, սիրելի՛ս, մի բարկացիր Ի վերջո ո՛չ,
 ո՛չ Այս անգամ եւ եմ: Եւ դիպաւ լսափողին: Նա ան-
 ջատեց: Նա այդ կեղտոտ բանը ասելուց հետո անմիջապես ան-
 ջատեց Այո՛ Դու կարծես սուշած լինես
 Առ, դու սուշած ես սպի խոտերից, որոնք քիչ առաջ լսեցիր, եւ
 քո ձանձից զգում եմ Դու սուշած ես Ես
 բաց, սիրելիս, այդ կիկը երևի չարախոսի մեկն էր և նա քեզ չի
 անհաշում: Նա կարծում է, թե դու էլ մյուս տղամարդկանց պես
 ես Ոչ, ոչ, սիրելի՛ս: Դա բոլորովին այլ բան է
 Խղճի խա՛ցթ Այո՛ Լավ, թող, այլևս մի մտա-
 ծիր այդ հիմարության մասին: Վե՛րջ Ի՞նչ միամիտն ես
 Ո՛վ: Կարևոր չէ՝ ով: Երեկ չէ նախորդ օրը հանդիպեցի
 մի անձնավորության, որի անունը Ս-ով է սկսվում Սկըս-
 վում է Ս տառով, Բ. Ս., այո, Հանրի Մարտեն փողոցում
 Նա ինձ հարցրեց, թե դու եղբար ունես, թե նրա մասին է, որ
 ունեւնության հաշտարարություն էին տվել Կարծում ես
 դու ինձ վշտացրե՛ց Ծշմարտությունը Տալակ-
 Վրով էր նայում Հավատացնում եմ քեզ, որ երկար բա-
 րեւ չխոսեցի: Առացի, որ տանը հյուրեր ունեմ Դա շատ
 սրբազ է: Մարդիկ չեն սիրում, երբ կամաց-կամաց լքում են իրենց,
 ի՛նչ եւ լքեցի բոլորին Մեր պահերից ոչ մեկը եւ չէի

ուզում կորցնել Ինձ համար միևնույն է: Ինչ կուզեն թող
 ասեն Պետք է արդար լինել: Մեր վիճակը մարդկանց
 համար անբացատրելի էր Մարդկանց համար
 Մարդկանց համար միայն սեր կա և ատելություն: Խզումը մնում
 է խզում: Նրանք իսկույն կարծիք են կազմում: Դու նրանց երբեք
 չես հասկացնի Դու որոշ քաներ դու նրանց
 երբեք չես հասկացնի Ամենաճիշտը ես եմ անում, որ
 նրանց բանի տեղ չեմ դնում Լիովի՛ն: (Նա խուլ ցավի
 մի ճիչ է արձակում): Օ՛հ Ոչինչ: Ես խոսում եմ, խոսում
 և ինձ թվաց, թե մենք խոսում էինք անցած օրերի պես, բայց
 հանկարծ ճշմարտությունը աչքիս առաջ կանգնեց (Լա-
 լիս է): Ինչո՞ւ պատրանքներով ապրել Այո
 այո Ո՛չ: Մարդիկ առաջ նման դեպքերում հան-
 դիսյում էին, գլուխը կորցնում, խոստումները մոռանում, փորձում
 էին անկարելիին անել, պաշտած մարդուն համբուրում էին, վզից
 կաշչելով հակառակը համոզում: Մի հաշաքը կարող էր ամեն
 ինչ փոխել: Իսկ հիմա, այս գործիքով խոսելիս, ոչինչ անել չես
 կարող՝ վերջացածը վերջացած է Հանգիստ եղիր: Երկու
 անգամ ինքնասպան չեն լինում Գուցե մեկ հատ, որ-
 պեսզի կարողանամ քնել Ես չեմ կարող ատրճանակ
 գնել Որտեղի՞ց պիտի ուժ գտնեմ սուտ հոբիներու հա-
 մար, իմ խեղճ պաշտելիս Ոչ մի ուժ Պետք է
 որ ուժ ունենայի: Պահեր կան, երբ սուտը օգտակար է: Օրինակ,
 եթե դու ինձ խաբեիր, որպեսզի անջատումը ինձ համար մի քիչ
 թեթև լիներ Ես չեմ ասում, թե դու ինձ խաբեիր: Ասում
 եմ, որ եթե դու ի՞նձ խաբեիր և ես իմանաի այդ մասին: Օրինակ՝
 եթե տանը չե՛ս, բայց ինձ ասես Ո՛չ, ո՛չ, սիրելի՛ս, լլ-
 սիր Ես քեզ հավատում եմ Ես չեմ ասում, թե
 քեզ չեմ հավատում Ինչո՞ւ ես քարկանում Ոչ,
 դու զայրացած ձայնով ես խոսում: Ես պարզապես ասում էի, որ
 եթե դու ինձ խաբեիր քո հոգու բարությունից դրդված, և ես նը-
 կատեի, ավելի մեծ գորովանք կտածեի քո հանդեպ
 Այո՛ ալո՛ Այո՛ (Լսափողը դնում է և
 բարձրաձայն ու շատ արագ ասում): Աստվա՛ծ իմ, թող նորից
 զանգի: Աստվա՛ծ իմ, թող նորից զանգի: Աստվա՛ծ իմ, թող նո-
 րից զանգի: Աստվա՛ծ իմ, թող (Ձանգ: Վերցնում է): Անջատել

էին: Ասում էի, որ եթէ քո բարոյութեանց դրոված ինձ խաբէիր և
 ես նկատեի, ավելի մեծ գորովանք կտածեի քո հանդեպ
 Անշուշտ Դու խենթ ես Իմ սեր իմ
 թանկագի՛ն սեր (Հեռախոսի թելը փաթաթում է վզի
 շուրջը): Ես լավ գիտեմ, որ դա պետք է, բայց դա սու-
 կալի է Ես երբեք այդ քաջութիւնը չեմ ունենա
 Այո: Երբեմն թվում է, թէ մեկդ մյուսի հետ դեմ առ դեմ եք, բայց
 հաճկարծ պարզվում է, որ մի ամբողջ քաղաք՝ մայթեր, նկուղներ
 են ընկած ձեր միջև Հիշո՛ւմ ես Իվոնին, նա զարմանում
 էր, թէ ինչպէս է ձայնը անցնում թելի միջով: Հեռախոսի թելը
 հիմա փաթաթել եմ վզիս: Քո ձայնը հիմա վզիս է փաթաթ-
 վել Գոնէ հեռախոսի կայանը մեզ հաճկարծ անջատի
 Օ՛, սիրելի՛ս: Ինչպէ՛ս կարող ես պատկերացնել, թէ ես
 այդպիսի բան կմտածեմ: Ես շատ լավ գիտեմ, որ այս գործողու-
 թյունը քեզ համար ավելի դժվար կլինի անել, քան ինձ
 ո՛չ ո՛չ, ո՛չ Մարսե՛լ¹⁰ Լսիր, սիրելի՛ս,
 քանի որ վաղը չէ մյուս օրը երեկոյան դուք Մարսելում կլինեք,
 ես կուզեի Վերջապէս, ես շատ կցանկանայի
 ես կուզեի, որ դու այն հյուրանոցում չմնաս, որտեղ սովորաբար
 մննք Լիմք մնում: ‘Ինչ չէ՛ս քարկանում, չէ՛’ Որովհետև
 այն բաները, որոնք գոյութիւն չունեն ինձ համար, կամ ավելի
 ճիշտ գոյութիւն ունեն մի տեսակ դատարկ տարածութեան մեջ,
 ինձ քիչ էն ցաւ պատճառում դու հաւիսե՛րս ես
 Շնորհակալ եմ շնորհակալ եմ: Դու քարի ես: Ես քեզ
 սիրում եմ: (Ես ելնում է և, հեռախօսը ձեռքին, քայլում դեպի
 մահճա՛ւալը): Ուրեմն, այդպէս այդպէս
 Քիչ էր մնում ասեի՝ առաջմ Կատկածում եմ
 Հայտնի չէ Օ՛հ դա ավելի լավ է: Շատ ավելի
 լավ (Ես պառկում է մահճակալին և հեռախօսը ամուր
 գրկում): Սիրելի՛ս իմ շա՛տ սիրելիս Ես քաջ
 եմ: Շուտափի՛ր: Գնա՛: Անջատի՛ր: Անջատի՛ր շուտ: Անջատի՛ր:
 Ես քեզ սիրում եմ: Ես քեզ սիրում եմ: Ես քեզ սիրում եմ: Ես քեզ
 սիրում եմ: Ես քեզ սիրում եմ (Լսափողը ընկնում է հա-
 տակին):